

mij getoond wat er plaats zal vinden. Dan weer worden mij dingen getoond die in het verleden plaatsvonden. Na dat ik uit een visioen kom, herinner ik me niet direct alles wat ik gezien heb, en de zaak is niet geheel helder voor me, totdat ik schrijf, dan komt het toneel voor mijn geest, zoals dat was tijdens het gezicht, en ik kan vrij schrijven. Soms worden de dingen die ik zie, voor mij verborgen als ik uit het visioen kom, en kan ik ze mij niet herinneren alvorens ik gebracht word voor het gezelschap waarop het visioen betrekking heeft, dan komen de dingen die ik gezien heb, helder terug in mijn geest." 2 Spiritual Gifts, blz. 292, 293.

Vraag: Hoe vindt u de tijd om zoveel te schrijven?

Ellen G. White: „Ik heb het erg druk met schrijven. Vroeg en laat schrijf ik de zaken neer, die de Here mij toont. De last van mijn taak is een volk voor te bereiden om te staan in de dag des Heren." 1 Selected Messages, blz. 56.

„Vele boodschappen van raadgeving, bestraffing en bemoediging zijn gezonden naar bepaalde personen, en veel van het onderricht dat ik ontvangen heb voor de gemeente is uitgegeven in tijdschriften en boeken, en verbreid in vele landen." Id. blz. 55.

Vraag: Vertelt u ons iets meer over het schrijven. Leidde de Here u in de juiste bewoording van uw boodschappen?

Ellen G. White: „Hoewel ik even afhankelijk ben van de Geest des Heren in het schrijven van mijn gezichten, als in het ontvangen ervan, zijn toch de woorden, die ik gebruik in het beschrijven van wat ik gezien heb, de mijne, tenzij ze tot mij gesproken zijn door een engel, in welk geval ik ze tussen aanhalingstekens plaats." R & H, 8 okt. '67.

Vraag: U heeft zeker veel literaire hulp gehad bij het klaarmaken van zoveel artikelen en boeken voor publicatie. Wilt u ons dit niet duidelijk maken?

Ellen G. White: „Toen mijn echtgenoot leefde, was hij een helper en raadgever bij het verzenden van de boodschappen die mij gegeven werden. We reisden veel. Soms werd mij licht gegeven in de nacht, soms overdag vóór grote ver-

gaderingen. Het onderricht dat ik in visioen ontving, werd getrouw door mij neergeschreven, als ik tijd en kracht had voor het werk. Nadat we de zaak samen doorgenomen hadden, verbeterde mijn man grammaticale fouten en nodeloze herhalingen. Dan werd het zorgvuldig overgeschreven voor de desbetreffende personen, of voor de drukker." 1 Sel. Mes. 50.

Vraag: Hoe ging dit werk in latere jaren?

Ellen G. White: „Toen het werk groeide, hielpen anderen me in het klaarmaken van het werk voor publicatie. Na de dood van mijn echtgenoot waren er gelovige broeders, die onvermoeid werkten in het overschrijven van de getuigenissen en het klaarmaken van artikelen voor publicatie. Maar de berichten, die verspreid worden, dat helpers mijn toestemming hebben iets toe te voegen aan, of te veranderen in de betekenis van de boodschappen die ik schrijf, zijn niet waar." Id. blz. 50.

Vraag: Zuster White, we zouden u gaarne enkele vragen stellen over de geschriften zelf. We ontdekken dat u in de Getuigenissen veel boodschappen van persoonlijke aard hebt gepubliceerd. Waarom is dat?

Ellen G. White: „Gezien de waarschuwingen en raadgevingen in getuigenis gegeven voor persoonlijke gevallen, met evenveel juistheid op anderen slaan, die niet op deze wijze speciaal zijn aangewezen, zag ik het als mijn plicht de persoonlijke getuigenissen tot het welzijn van de gemeente te publiceren... Vermoedelijk is er geen directer en krachtiger manier om te openbaren wat God mij heeft getoond." 2 Schatk. 289, 290.

Vraag: Hoe staan uw boodschappen in verhouding tot die van de oude profeten?

Ellen G. White: „In verleden tijden sprak God tot de mensen door de mond van profeten en apostelen. In deze dagen spreekt Hij tot hen door de Getuigenissen van Zijn Geest. Nooit te voren heeft God Zijn volk ernstiger onderricht, dan dat Hij dat nu doet aangaande Zijn wil en de weg, die Hij hen wil laten volgen." Id. blz. 292.

Vraag: Welke verhouding hebben uw geschriften dan ter opzichte van Gods Woord?